

Знов рік минув

Іван Франко

Знов рік минув. Знов крок один вперед
ступило всім нам дорогее діло,
і хоть збільшився людовладців гнет,
ми дальший крок підем робити сміло,
і як гора не спинить вихру лет,
не спинить тьма, щоб світло не зоріло,
так гніт, надсилля ані самоволи
бойців за волю не зжене із поля.

Знов рік минув! При вході в рік новий
погляньмо взад, на те, що ми пробули,
згадаймо, браття, кожний крок кривий,
всі помилки, що важко промайнули,
і кожний удар нещастя громовий,
і сли з нещасть пробутих ми здобули
на дальшу путь собі живу науку,
то в них найдем будущих вдач поруку.

Злічім і кожний луч нового світла,
що прояснив наш розум в рік отсей!
І кожда в нім хвилина, що огріта
сердечною любовою до людей,
і кожде слово братнього завіта,
і чесне діло, й ясний взгляд очей —
се скарб живий! Щаслив, хто в житні пути
багато сього скарбу успів здобути!

Злічім, брати, і тих борців за волю,
що сей рік в бою правім полягли,
вшануймо пам'ять їх святих слезою
і на политій кров'ю їх землі
за їх слідом, за провіднов зіздою
ідім туди, куди вони ішли;
хоть прийшлий рік і нам таку ж долю
зготовить, сміло йдім в війні за волю!